

VÄNBREV

från S:t DOMINIKUS KLOSTER / RÖGLE

- Julen 2005 -

Du, gästen som ringer på vår dörr,

Du är välkommen.

Någon hade stämt möte med dig

Och visat dig vägen hit

Fast du inte visste det.

Du bär på en stor hemlighet

Som inte har uppenbarats än.

Du är älskad och högaktad

Av den vars ankomst vi firar dessa dagar

Jesus Kristus, världens frälsare.

GOD JUL!

önskar dig systrarna i Röggle

I alla tider har klostren dragit till sig människor. Att ta emot gäster hör till klostertraditionen.

I Rögle kloster hade man först några gästrum där man tog emot gäster och så byggde man ett höns hus. Systrarna skulle ju försörja sig och äppelodlingen räckte inte till. Man tänkte att höns kunde vara ett bra tillskott! Men hönsen var besvärliga, mer än man tänkt sig. De var ofta stridslystna och hackade ner varandra. Systrarna fick skaffa hönsglasögon, made in USA, inte för att få hönsen att se bättre, utan just tvärtom, deras synfält skulle begränsas så att de slapp se varandra och gå i angrepp. Om en djurvän råkar läsa detta, blir kanske han eller hon upprörd över systrarnas sätt att behandla djuren! Men det var ju för länge sen och djurpsykologin låg ännu i sin vaggla!

Hur som helst blev systrarna trötta på höns och gav upp. Höns huset förvandlades till gästhem. När man kommer in i gästhemmet kan man ännu idag se en bild från denna tid: där står Syster Anne Marie och matar höns, i det som nu är samlingsrummet!

Nu kommer gästerna. De kommer vecka efter vecka, en liten stadig ström, mellan tre-fyra, upp till åtta-tio över helgerna, när det inte finns någon reträtt. På söndagskväll töms huset och på tisdag börjar gästerna komma igen.

Hur hittar de hit?

Tidigare var det genom bekanta, församlingar, någon som hade berättat... Nu kommer de direkt, genom www och vi förundras över teknikens magi! Sedan vi fått en hemsida – för ett och ett halvt år sedan har ca 450 nya gäster hittat hit. Man slår upp kloster eller reträtt på Internet och kommer fram till Rögle kloster. Man ser några bilder, och blir fascinerad, det verkar fint och lite spännande, ett kloster! och så nära. En hel del bor i omnejd och har aldrig tidigare kommit på tanken att söka sig hit.

Andra berättar att tanken har funnits länge – kanske i flera år - det fick mogna. Först nu blir det av. Det avgörande steget är att ringa och anmäla sig. Är det många som tar steget? Vem vet?

Hur frågar man om man vill vistas några dagar på detta mystiska ställe? ”Går det att hyra ett rum hos er?” försöker några säga och svaret kan lyda så: ”Nej, tyvärr, går det inte. Vi är inget vandrarhem, vi är ett kloster.” ”Ja, säger man lite osäker, just det, det var just dit jag ville.”

Och så kommer man överens om en tid och får en vägbeskrivning. Klostret är lätt att hitta. Vägverket har generöst – efter flera års bönfällande - satt upp fem skyltar med: *Kloster, blommor och bär*. Vi står för kloster, granngården för blommor och bär!

Vi vill inte förväxlas med ett billigt övernattningsställe, men vi undrar, nu när det har blivit på modet att skänka sina vänner och bekanta en "upplevelse" i födelsedagspresent om klostret inte står i någon "upplevelsekatalog"! Vi har på sistone tagit emot några "upplevelse" gäster och de blev nog nöjda med sin present.

Vilka andra söker sig till klostret? Alla möjliga, i alla åldrar, kanske mest kvinnor. De flesta vet ingenting om kloster och om det liv som levs här, men de är trötta, stressade, sjukskrivna, de har gått i väggen. De behöver vila, gå ner i varv, hinna i kapp sig själva... eller helt enkelt vara här för några reträttedagar. Tidigare stod det i vår folder att man kunde komma hit, bo enkelt och billigt och tentamensläsa. Märkligt nog har denna kategori gäster helt försvunnit. Studenterna har nog andra vanor än för trettio år sen!

Gästerna kommer och så visas de runt. Bibliotek, dit de först anländer: ett lärt och gemytligt ställe, små rum proppfulla med böcker. Där kan man slå sig ner till ro – på eftermiddagarna - och läsa en spännande, uppbyggligt, eller teologisk bok på svenska, franska, engelska, möjligen tyska eller norska!

Sen går man till kapellet och där stannar man en stund, tagna av den stilla närvaro som fyller rummet och sprider sig över hela området. Här är man vid källan. Man kan känna den frid som råder där och låta den, så småningom, fylla ens inre. Tankarna kommer till ro.

Här lyfts taket, ett fönster öppnar sig mot himlen och man andas på ett nytt sätt.

Intill kapellet finns matsalen, varm och välkommande med sina stora fönster och enkel träinredning. Efter själen får kroppen näring, enkel och vällagad.

En dörr till, tjugo meter, och så kommer man till gästhuset (alltså före detta hönshus). Det är nymålat och den röda falufärgen lyser i solen. Rummen är enkla, rena.

Tystnaden råder. Här är den inte skrämmande, den är inte tom, man kan slappna av, lämna sin börda. Man är inte ensam, himlen är öppen. Här finns en rytm, bönsens rytm. Kyrkklockan ringer flera gånger om dagen och kallar till bön. Gästerna som deltar är kanske mycket främmande för ritualet och förstår inte riktigt hur det går till, vad nunnorna säger och varför de sitter, står, böjer sig, gör korstecken... men alla (även de som föredragit att stanna kvar i sina rum) kan låta sig bäras av den bön som bes, bli omslutna av den, även när man inte kan orden.

När gästerna åker hem, säger de ibland att de ska tillbaka till verkligheten, men här är man i verklighetens hjärta. Här kan människan erfara att det finns ett djup i henne, som hon inte kände till.

Hon är större än hon trodde, världen är större, Gud är större.

TACK!!

... alla kära vänner för er stora generositet vad gäller vedkaminen.

Vi har nu fått in en så stor summa att det täcker både inköp och installation. Vår trogne byggmästare, Lars-Göran, har lovat (och när en byggmästare lovar något vet man ju att det blir så!!) att den skall stå på plats till jul.

Det har tyvärr ofta varit så att samlingsalen varit lite för kall under vinterhalvåret. Nu kommer vi - och ni! - att kunna råda bot på det.

Varmt välkomna in i värmen!

era systrar

☞ *Fotografierna är tagna av Anna-Karin ARVIDSSON*

RÖGLE KLOSTERS VÄNKRETS

vill vara en länk mellan systrarna och dem som känner sig knutna till klostret. Systrarna innesluter på ett särskilt sätt vännerna i sina förböner, och genom klostrets program och vänbrev ges information från klostret två gånger per år. Vänkretsen är inte en sammanslutning med organisation eller sammankomster. Medlemskap förpliktar inte till årsmöte eller dylikt. Vi ber endast om en årlig gåva för porto och tryckkostnader. Eventuellt överskott kommer att gå till konkreta ändamål som på ett eller annat sätt kommer medlemmarna till godo, och som vi berättar om i vänbrevet.

Vill du bli medlem, sätt in en gåva på systrarnas postgiro, 43 77 84 - 2, och skriv tydligt namn, adress och telefonnummer.